

ČOARVEMÁTTA→KAUTOKEINO

SNØHETTA AS/CADI AS

Prosjektansvarlig Snøhetta→Nina Bjerve Andresen, interiørarkitekt MNIL
 Prosjektansvarlige Cadi→Elin S. Bashevkin, Sara Cavalheiro, interiørarkitekter MNIL

KREDITERING→SIDE 177

Flere foto og tegninger på interiørogmøbler.no

Ovenfra er Y-formen tydelig, og i de snødekte omgivelsene kan den gi assosiasjoner til en beinrest som ligger igjen på vidda.

← Den store vestibylen med amfitrappen opp til andre etasje er både inngangsparti for institusjonene, og møteplass for alle byggets brukere.

Veggene er av trespiler og oljet glattkantet trepanel. Kunstverket på messaninen utenfor biblioteket er *Sáráhkká, Juoksáhkká ja Uksáhkká* (2024) laget av Rámavuol Elle Bigge i samarbeid med Merethe Kuhmunen.

På vidda

Čoarvemáttá er et kombinert samisk teater- og skolebygg som åpnet i august 2024. Bygget er en samlokalisering av Det samiske nasjonalteateret Beaivváš og Samisk videregående skole og reindriftsskole i Kautokeino. Prosjektet tolker samisk arkitektur med referanser fra håndverk, materialer og natur, og bygningskroppen er formet som det innerste leddet av reinsdyrhornet. Derav navnet Čoarvemáttá, etter de samiske ordene for horn og rot. Vinnerkonseptet ble utviklet av Snøhetta sammen med 70°N arkitektur og entreprenør Econor etter et samisk kræsjkurs ved kunstner og arkitekt Joar Nango, og ga topplassering i konkurransen om å designe bygningen i 2021. Cadi interiørarkitekter ble senere tilknyttet prosjektet med ansvar for løst inventar og brukerstyr.

Arbeidet har fra starten av vært tverrfaglig med tanke på interiør, landskap, kunst og arkitektur.

Bygningen er formet som en forgrening med hovedinngang og vestibyle i sentrum – et slags torg og samlingssted for både skolens og teaterets brukere. Sambruken sørger for at teatret og skolen kan bruke mange av de samme arealene til ulike tider av døgnet. Fra vestibylen strekker bygget seg i tre ulike retninger – med én fløy hver for henholdsvis teater, verksteder og undervisningslokaler, samt skolens administrasjon. Čoarvemáttá anerkjenner og ærer den samiske kulturarven, men arbeidet har hele tiden balansert dette opp mot risikoen for å havne i det klisjéfylte og overtydelige. Innvendig er de buede linjene, vestibylen med overlys som fra en reahpen, et røykhull, og den synlige bærende limtrestrukturen i tre, inspirert

av lette trekonstruksjoner typisk for reindriftssamiske områder. Her finner man både tilbakevendende strukturelle elementer og friere former.

Interiøret er preget av lys furu og en bred fargeskala med referanser til det samiske. Veggene er av trespiler og oljet glattkantet trepanel mens alt fast inventar er utført i furufiner. Det polerte betonggulvet har innslag av lokalt utvunnet stein, inkludert skifer og masi-kvartsitt, og går i ulike nyanser av grått og grønt med en gradering av intensitet mot vestibylens senter og overlys. I overetasjen er det farget linoleum på gulvene.

Tilnærmingen til farger og materialkonsept for skolen er helhetlig. I sentrum av bygget, rundt foajeen, vestibylen og teatersalene, er det valgt varme, røde nyanser på gulv og vegger, som skaper en omsluttende følelse.

ČOARVEMÁTTA → KAUTOKEINO SNØHETTA AS/CADIAS

I biblioteket er det en lun fargepalett som følger byggets koloritt og materialbruk. Møblenes formspråk er inspirert av ulike elementer fra samisk kultur.

Innredningen i teorirommene følger også byggets farger. Stolene fra norske HÅG er laget med stort innhold av resirkulerte materialer.

Inventaret i Vestibulen korresponderer med byggets materialbruk. Stolenes rygg understreker bygningskroppens Y-form som inspirert av geviret til reinsdyret.

Kontraster mellom dører, vegger og gulv innenfor de ulike varmesonene har klare referanser til samisk fargebruk og tilrettelegger for universell utforming.

Vegginstallasjonen *Beaivi ja bieggá* (Sol og vind) av Iver Jåks ble opprinnelig laget til Samisk videregående skole i 1996.

I hovedsalen er det plass til 200 tilskuere i de fargerike setene.

Deretter blir fargene kjøligere jo lenger unna reahpen man kommer, med blålige toner i hver ende av byggets fløyer. Kontraster mellom dører, vegger og gulv innenfor de ulike varmesonene har klare referanser til samisk fargebruk og tilrettelegger for universell utforming. Samtidig utgjør det en sterk motsetning til det omkringliggende landskapet, som er hvitkledd store deler av året.

KORO, statens fagorgan for kunst i offentlige rom, har vært ansvarlig for kunstanskaffelsen til Čoarvemáttá. Totalt seks nye kunstverk er laget til den nye bygningen. I tillegg er to større, eksisterende kunstverk av to av Sápmis mest kjente og innflytelsesrike kunstnere, Aage Gaup (1943–2021) og Iver Jåks (1932–2007), flyttet fra den gamle skolebygningen til det nye bygget.

Nøye utvalgte møbler og utstyr

komplementerer bygningens unike formspråk, med vekt på de buede linjene, materialbruken og den varme, naturlige estetiske tilnærmingen som preger prosjektet. Møblenes form og fargesetting bygger videre på ideen om å ivareta samisk kultur, tradisjoner og håndverk. Ombruk av eksisterende brukerutstyr har vært en viktig del av interiørprosjekteringen i verkstedsområdene. Omfattende kartlegging og koordinering av komplekse maskiner og annet utstyr har vært vesentlig for resultatet og ivaretagelse av funksjonene til undervisningsarealene. Møblene er valgt for å møte de praktiske behovene til både skole- og teaterbrukere, samtidig som de hedrer bygningens arkitektoniske grep.

Bærekraft og miljø har vært essensielt i utvalg av løst inventar, hvor en stor andel av møblene i prosjektet er produsert med resirkulerte materialer. Alle bordplater i

skolens- og teaterets administrasjon er laget av resirkulerte tekstiler, mens samtlige elevstoler er laget av resirkulert aluminium og plast. Materialbruken i det løse inventaret er mangfoldig, og det er valgt blant annet treverk og ulltekstil som med sine kvaliteter og egenskaper sørger for et varig design med lang levetid.

Møblene og materialene speiler arkitekturens varme i de sentrale delene av bygget, inspirert av leirbålets varme og samlingspunkt. I kontrast til dette er det i de kjøligere ytterfløyene valgt en mer dempet fargepalett som følger arkitekturens gradvise overgang mot det kjøligere. Bruken av forskjellige materialer og farger understøtter den samiske kulturens nære forhold til naturen.